

کلیات رساله نور
از مکتوب بیست و هفتم

نامه های بار لا

مؤلف:

بدیع الزمان سعید نورسی

مترجم:

داود وفایی

مقدمه

نگارش این نامه‌ها که «مکتوب بیست و هفتم» اند با تألیف رساله نور آغاز شده و ادامه یافته است. تألیف رساله‌ها در شهر بارلا شروع شد و طلبه‌های ارزشمند در اسپارتا و حومه‌اش آن‌ها را خوانده و کتابت می‌کردند و به این طریق بهره‌مند و مسخین می‌شدند؛ آن‌ها در نتیجه‌ی این استفاده، خود را رهین حضرت استاد، مؤلف مآثرم دانسته‌اند؛ اشتیاق و احترام و احساسات خود را طی نامه‌هایی به ایشان ابراز می‌کنند؛ آن‌ها گاه از استاد درخواست می‌کردند برخی مشکلات و سؤال‌هایشان را حل کند؛ به این ترتیب نامه‌های حضرت استاد و طلبه‌هایش موجب شکل‌گرفتن کتاب‌هایی تحت عنوان «نامه‌های بارلا»، «نامه‌های کاستامونو» و «نامه‌های امیر اعظم» گردید.

نامه‌های بارلا:

رساله نور در بارلا تألیف شد و در همان‌جا با قلم شروع به انتشار و استنساخ آن کردند، لذا در دوره‌یی که از زمان تألیف آن تا حبس اسکی شهیر طول کشید، طلاب مشتاق و اولیه رساله نور، در زمان تألیف بار، حزن مطالعه و کتابت ابتدایی آن‌ها، یادداشت‌هایی نوشتند که بیانگر احساسات صمیمانه، استفاده و استفاضه قلبی و روحی آن‌ها از رساله‌ها بود؛ حضرت استاد نیز در این نامه‌هایی خطاب به آن‌ها می‌نوشت. مطالب مذکور در کتاب نامه‌های بارلا جمع‌آوری شده است.

نامه‌های کاستامونو:

مؤلف رساله نور را پس از آزادی از زندان اسکی شهیر، به کاستامونو تبعید و تا زمان حبس دنیزلی به اقامت در آن‌جا مجبور کردند. او در این مدت همواره با طلبه‌هایش در اسپارتا مکاتبه داشت و برای کتابت رساله‌های نور با الفبای قرآنی، و تکثیر و نشر و توزیع آن، هم‌چنین تکثیر بخشی از مباحث کلیات رساله نور با

ماشین تایپ برای استفاده جوانانی که با خط قدیم آشنایی نداشتند علاقه و آفری از خود نشان می‌داد. لذا کتاب «نامه‌های کاستامونو» به مسائل داخلی و خارجی زیادی مانند تبیین ماهیت و ارزش رساله نور، مسئولیت ایمانی و قدسی این اثر و مظهریت‌اش در این زمینه و چگونگی خدمت طلبه‌ها، ثبات و متانت آن‌ها در مواجهه با ملحدان متجاوز، و نوع تعاملات و رفتارهای مبتنی بر اخلاص اهل اسلام با یکدیگر می‌پردازد.

بدین اعتبار مطالب موجود در کتاب «نامه‌های کاستامونو» به ویژه به اعتبار زمان انتشار آن‌ها محصول دوره‌یی است که اهمیت فراوانی دارد و از جهاتی هم چون مطالعه و ملاحظه کلی شمار قابل توجهی از مسائل اجتماعی با نظر ایمانی منطبق بر سقیته از ارزش والایی برخوردار می‌باشد.

بخش نخست نامه‌ای امیرداغ:

جناب سعید نورسی مؤلف رساله نور پس از اعلام بی‌گناهی و آزادی از زندان دنیزلی در پانزدهم ژوئن «۱۹۴۷»، به نظر هیأت وزیران، مکلف به اقامت در امیرداغ شد و تا اواخر «۱۹۴۷» یعنی زمان زندانی شدن در شهر آفیون - که سومین حبس سخت او بود - در این شهر ماند. او در این مدت به پرسش‌ها و نامه‌های طلاب و دانشجویان اسپارتا، کاستامونو، استانبول و آنکارا که درباره نحوه خدمت نوریه مطرح می‌شد، هم‌چنین به نامه‌ها و سؤال‌های مملاب مناطق مختلف آناتولی - که انتشار رساله نور در آن‌جا آغاز گردیده بود - پاسخ می‌داد. کتاب «نامه‌های امیرداغ» حاوی همین نامه‌هاست.

بخش دوم نامه‌های امیرداغ:

استاد سعید نورسی از ۱۹۴۸ تا ۱۹۴۹، پس از بیست ماه حبس از زندان آفیون آزاد شده، و او را به امیرداغ باز می‌گرداند؛ پس از مدتی اقامت در آن‌جا در سال «۱۹۵۱» دو ماه در اسکی شهیر می‌ماند؛ متعاقب آن در ارتباط با دادگاهی که برای رساله «راهنمای جوانان» تشکیل شد دو بار به استانبول رفت و در فاصله ۱۹۵۲ تا ۱۹۵۳ هر بار سه ماه در آن شهر ماند. سپس باز هم به امیرداغ بازگشت.

بخش دوم نامه‌های امیرداغ شامل نامه‌هایی است که استاد در این مدت برای طلبه‌هایش نوشته است؛ همچنین مباحث متعددی درباره مسائل مربوط به دادگاه‌ها و دعاوی را شامل می‌شود. در کتاب مذکور نامه‌هایی هم هست که (مؤلف) هنگام اقامت در اسپار تا پس از سال ۱۹۵۳ گاه گاهی می‌نوشته است.

نامه‌های بسیار ارزشمند زندان که او در دوره حبس در زندان‌های اسکی شهیر، دنیزلی و آقیون برای طلبه‌های زندانی‌اش نوشته است نیز با صلاح‌دید مؤلف محترم جناب استاد - عیناً در مجموعه «شعاع‌ها» منتشر شده است.

علاوه بر این که در کتاب‌های مذکور از آن‌ها یاد شده است در نامه‌هایشان فیضی را که از رساله‌های نور اخذ کرده‌اند و اخلاص و صداقت و شهامت ایمانی خویش را به اطلاع استاد رسانده - از او سپاسگزاری می‌کنند؛ و بیان می‌دارند که مخاطبان درس‌های قرآنی رساله نور که در این زمان ظهور یافته است می‌باشند. هر یک از آن‌ها شاهدانی هستند بر حقیقت رساله نور و درستی دعاوی حضرت استاد.

کتاب حاوی این نامه‌ها هر زمان با تألیف و انتشار رساله نور ظهور و تداوم یافته و منتشر شده‌اند؛ انتشار نامه‌هایی یاد شده توسط شخص مؤلف محترم، مناسب تشخیص داده شده و انجام گرفته است؛ مؤلف در نامه‌های متعدد، این آثار را بالارزش تلقی کرده و مورد توجه نیز قرار می‌دهد، لذا همین امر برای درک اهمیت آن‌ها کافی است.

آری، هم‌زمان با تألیف رساله نور و ظهور و انتشار آن، در اثنای خدمت نوریه و تعلیم و تعلم دروس قرآنی و یادگیری مشرب نوریه و تداوم این خدمت در مدت زمانی طولانی، هزاران حادثه و هجوم در مقابله با طلبه‌ها جریان داشت و شکی نیست که طلبه‌های رساله نور در مواجهه با این وقایع به طور قوی و بدیهی و ضروری به تذکرات و رهنمودهایی نیاز داشتند که راه را در حرکت با ثبات و متانت و اخلاص‌شان به آن‌ها نشان دهد و عامل سهولت کار آنان در ظهور و پیشرفت خدمت قرآنی گردد.